

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.90/2011/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év december hó 13. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 23.B.1413/2009/20. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. év február hó 25. napján kelt 23.B.1413/2009/20. számú ítéletével a vádlottat vesztegetés büntette (Btk. 250. § (1) bekezdés) miatt 400 napi tétel - az egy napi tétel összegét 300,- forintban megállapítva - összesen 120.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben 3.000,- forint összeg erejéig vagyonelkobzást alkalmazott.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosításért, felfüggesztett szabadságvesztés és lefokozás kiszabása érdekében.

A vádlott és a védő az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.267/2011/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, amely irányadó a másodfokú eljárásban is.

Okszerűnek tartotta a vádlott bűnösségére vont következtetést, a cselekmény minősítését pedig törvényesnek.

Ellenben a korrupciós bűncselekmények társadalomra fokozottan veszélyes és elszaporodott volta miatt a kiszabott pénzbüntetést súlytalannak és a büntetési célok elérésére alkalmatlannak tartotta, emiatt az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, megemlítve egyebek mellett a jelentős időmúlást, azt, hogy a vádlott személyi körülményei indokolták az enyhítő szakasz alkalmazását.

A vádlott utolsó szó jogán ártatlannak vallotta magát. Egyebekben pontosította a fennálló kölcsöntartozásait, illetve közölte, hogy a nyugdíját átalakították szolgálati járandóságra.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezés alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbíráta.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit alapvetően megtartotta.

Azt azonban szükséges rögzíteni, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás eljárás befejezését megelőzően tartott iratismertetés során szükségtelenül sorolta a már korábban tárgyalás anyagává tett bizonyítékokat, továbbá a vádlotti vallomások, illetve a tanúvallomások tárgyalás anyagává tétele a büntetőeljárás törvény megfelelő rendelkezései értelmében nem ezen iratismertetés keretében történik. Ezen nyomozati vallomások felolvasása, illetve ismertetése a vádlott, illetve a tanú kihallgatására vonatkozó eljárási szabályok szerint kell, hogy megtörténjen, ahogyan annak az elsőfokú bíróság a tárgyalás folyamán eleget is tett (ellenben annak felsorolásszerű módja - és ezen belül - az okirati bizonyítékok, még, ha azok nyilatkozatokat is rögzítenek, és a vallomások elkülönítés nélküli, együttes kezelése eljárásjogi szempontból nem helyeselhető). Megjegyzi továbbá az ítéltábla, hogy az iratismertetést követően rögzíteni kell azt is, hogy a vádlott, a védő, illetve az ügyész kívánt-e észrevételezési jogával, stb. élni vagy sem.

Mivel az eljárás anyagából, a tárgyalási jegyzőkönyvekből egyebekben az tűnik ki, hogy az érdekeltek az eljárási jogait (kérdés, észrevétel, indítványtétel) megfelelő mértékben gyakorolhatták, így ezen eljárási szabálysértésnek nem volt lényeges kihatása az ügy érdemi elbírálására.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítás lefolytatását követően a rendelkezésre álló bizonyítékokat részletesen értékelte, azokat összevetette és kellő indokát adta annak, hogy mit miért fogadott el, illetve miért vetette el a vádlott védekezését és alapította tényállását a tanúvallomásokra és a további bizonyítékokra.

Az elsőfokú bíróság tényállása lényegében megalapozott, azt mindössze a másodfokú eljárás során a vádlott által a nyilvános ülésen közöltekkel kellett kisebb körben pontosítani a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottnan:

- A vádlott szolgálati járandóságot kap, ennek havi összege 139.000,- forint.
- A vádlott összesen háromféle kölcsöntartozást törleszt, ennek összege havi 32.000,- forint, 64.000,- forint és 13.000,- forint.

Az ekként pontosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményt is törvényesen minősítette, a vesztegetés büntetnének megállapításához nem férhetett kétség, az elsőfokú bíróság jogi indokolása nem szorul kiegészítésre.

A Fővárosi Bíróság a bűnösségi körülményeket kellően részletezte ítéletében és mindezeket összevetve a bűncselekmény tárgyi súlyával, a konkrét elkövetési körülményekkel, a vádlott személyi körülményeivel, helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott esetében alkalmazható az enyhítő szakasz és a kiszabott pénzbüntetés mértéke is megfelelő.

A büntetés súlyosítása a további időmúlás miatt sem indokolt.

Erre tekintettel a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezetett.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek alapján a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év december hó 13. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Mató Ágnes s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 23.B.1413/2009/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.90/2011/8. számú végzésével a vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtvá vált.

Budapest, 2012. év december hó 13. napján

. Rédei Géza s.k.

A kiadmány hitelül:

a tanács elnöke